Ч. 247. Пятниця 17 (4) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Нові податкові проекти. — З комісиї для справ урядничих і дорожняної. — Італїяньско-турецка війна.

На послїднім засїданю палати послів предложив п. Міністер скарбу проекти законів в справі зміни декотрих постанов про податок від горівки, в справі зміни постанов про податок від пива, в справі нового управильнення удїлів, переказуваних з державних фондів краям і в справі зниженя виміру податків від реальностий в справі належитостий від невідплатного переношеня маєтку, в справі податку консумцийного від шампана і в справі податку від автомобілів.

Перші три з тих предложень стоять в звязи з санациєю краєвих фінансів. Признаване краям удїлів має відбувати ся на основі ключа консумциї.

Податок від горівки, котрий доси виносив 90 сот., має бути підвисшений на 1 К 40 сот. від лїтра. Доси краї одержували з того податку 20 с., в будучности мають дістати 60 сот.

Від попередних фінансових предложень нові відріжняють ся передовсім тим, що в більшій мірі признають краєвим фондам участь у збільшених доходах держави від пива і горівки на цїли санациї краєвих фінансів. Дотеперішні переказуваня зістануть по змозі незмінені, а крім того наступлять нові переказуваня після ключа консумциї.

Що до податку від пива предвиджене є інкамероване краєвих додатків. Податок від пива підвисшено з 34 сот. на 80 сотиків від гектолїтра-степеня.

Загалом краї дістануть 21·5 міліонів корон з податку особисто-доходового, коло 49.6 міл. кор. з податку від горівки і коло 56 міл. кор. з податку від пива, разом 126 міл. корон.

В сім містить ся 28 міл., як нова позиция переказуваня з горівчаного податку.

По переходовім часї, в котрім наступить зниженє консумциї, можна числити, що квота, переказана з горівчаного податку, винесе 64 міл. корон, з податку від пива 70 міл. корон. Державний скарб вдоволить ся збільшенем доходу около 8 міл. з горівчаного податку і 5½ міл. кор. від пива.

Предложенє про переказаня є залежне від ухвали соймів що-до звільненя податку особисто доходового від краєвих додатків.

Постанови про роздїл континґенту алькоголю треба було приладити до змінення відносин о стілько, що з уваги на новооснувані рільничі горальнї переведено деякі зміни в роздїлі континґенту. Боніфікацию експортову розширено о стілько, що умовно збільшено єї до 10 сот. від лїтра алькоголю в перших 4 роках від правосильности закона, до 9 сот. в 5 роцї, а до 8 с. в 6 роцї.

Закон про податок скарбовий предвиджує прогресию сего податку і приносить ріжні зміни проекту, предложеного ранїйше. За те задержано увільненє від податку найменших спадків для найблизших свояків і зниженє податку від записів на гуманїтарні, шкільні і добродійні цїли. Правительство надіє ся з того податку 20 міл. доходу, а з податку від мусуючих вин 1,650.000 кор.

На оногдашнім засїданю комісиї для справ урядників і державної служби справоздавець п. Вабер реферував про часовий аванс і поставив внесене, щоби за підклад дискусиї принято справоздане давної комісиї.

Заступник правительства заявив, що правительство в найблизшій будучности означить своє становище. Члени субкомітету висловили думку, що з уваги на становище правительства належало би на разі залишити ухваленє рішучих постанов однак над справозданем референта належало би безпроволочно перевести дискусию.

Поставлену в сім дусї резолюцию принято.

На засїданю комісиї дорожняної п. Ерб виступив против кінцевого уступу промови ґр. Штірґка і зазначив, що супротив слів тих всї члени комісиї повинні би зложити свої мандати; однако з уваги на важні задачі, які стоять перед комісиєю, треба від сего відступити

---

22)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Звідки то знаєте? — простогнала налякана.

— То нїчо не має до річи. Але я пересьвідчений, що ви маєте цїлу купу листів від него, які — він глядів на неї остро — переховуєте імовірно тут в комнатї. Може в тамтім бюрку? — він вказав на малий елеґантний столик з викладаним магоневим деревом, бо побачив, що скорий мов блискавка погляд єї очий побіг в тім напрямі.

— Нї, нї, то не правда! Я всї листи знищила.

Тепер чув він по єї голосї, що говорила неправду. Тому встав, поглянув на свій годинник і сказав спокійно:

— Може панї будуть такі добрі задзвонити і запитати, чи не жде хто на мене на дворі?

Она стояла так під єго впливом, що механїчно послухала.

— Чи жде хто на того пана? — спитала дрожачим голосом входячого служачого.

— Так, прошу панї, є там двох людий — і она замітила налякана, що він не сказав „панів“.

— Дякую — сказав Кокеніль. — Нехай ті люди заждуть.

А коли двері за служачим замкнули ся, сказав до неї:

— Они прийшли з дирекциї поліциї, аби забрати ті листи.

— Як? — скрикнула з диким жахом. — Поліциянти? Боже сьвятий, який сором!

— Скритоубийство то неприємна річ — відповів аґент рівнодушно. — Але колиб ви воліли, аби замість тих людий я підняв ся тої справи —

Она лекше відотхнула і живо заговорила:

— Так, так, робіть, що хочете. Лиш не допустіть до скандалу! Звідки зачнете?

— Від сего бюрка.

Він переглянув шуфляди бюрка дуже подрібно, але не найшов листів, перешукував відтак инші меблї, а вкінци сказав:

— Га, то мусимо глядати в другій комнатї.

— Очивидно, дуже радо! — відповіла скоро і так охотно, що він сейчас заверну і сказав майже з милосердием:

— Панї, як чую, ви любите грати. Отже справдї повинні ви учити ся покера, аби набути вправи, як треба задержувати непорушність лиця. А тепер прошу вас сейчас отворити тайну скритку в тім бюрку.

Єї опір був тепер остаточно зломаний. Она послухала мовчки і дрожачи і в хвилю опісля держав він в руцї звязану пачку листів, а она лиш тихо до себе шептала:

— Чому я їх не спалила? Чому я їх не спалила?

— Будьте спокійні — потїшав він єї. — Можете бути певні, що всї тайни, які містять ся в тих листах будуть строго хоронені, о скілько не стоять в звязи зі злочином. Бувайте здорові, панї, і не бійте ся нїчого.

— Одну хвильку! — шепнула утомленим голосом. — Я перше не сказала всеї правди. Мартінец і Кітредж все таки раз посперечали ся. Розходило ся о ту дівчину.

— Чи она може залицяла ся до него?

— Нї, то нї. Она дуже дивно поводила ся супротив него, немов би щось єї до него потягало і рівночасно відпихало. Мартінец казав, що має на неї маґнетичний вплив, а то очивидно не подобало ся Кітреджеви.

— Чи він може грозив єму?

— Так.

— Можете собі пригадати єго слова?

Она хвилю надумувала ся.

— Так він сказав, що коли Мартінец не дасть спокою дівчинї, то розібє єму єго дурну голову.

XII.

Третя пара чооїт.

Справедливість ходить у Франциї поспіш-

Однако треба висловити жаль іза того уступу промови президента міністрів.

П. Ґлекнер вносить, аби члени комісиї зложили свої комісийні мандати з уваги на грубу відмову, з якою стрінулись внесеня комісиї у правительства.

Міністер скарбу др. Маєр зазначує, що не може іменем президента міністрів зложити ніякої заяви, однако просить, аби комісия відложила ухвали над поставленими внесенями до хвилї, коли премієр буде могти заняти становище в тій справі.

Управитель міністерства рільництва Залеский заявляє, що на єго думку ґр. Штірґк уважав за обовязок льояльности перед палатою зараз на місці не лишати палатї ніякого сумніву, що в справі сій правительство не могло би заняти иншого становища як попередне правительство.

Наради перервано. Дальше засїдане в четвер рано.

З поля італїяньско-турецкої війни доносять з італїяньскої сторони: Оногди но полудни в часї дїяльности розвиненої зі сторони полку італїяньської пікоти ч. 84 збурила італїяньска артилерия дім, в котрім забарикадував ся неприятель і разив Італїянців огнем. Дві компанії ударили на Арабів і прогнали їх з укритого становища. Коли обі компанії вертали на свої становища, роздали ся вистріли кількох Арабів, котрі вспіли заслонити свої крівки перед очами італїяньских вояків. Кількох італїяньских вояків було ранених.

Стан здоровля італїяньских войск дуже добрий. О неприятелю мало вістий. Можна лиш сконстатувати, що довіз поживи і оружия триває дальше від сторони Тунїсу і там є головне жерело заосмотреня неприятеля. Турки маючи той довіз в руках, мають тим способом вплив на Арабів. В самім Тріполїсї спокій.

В ночи з 13 на 14 с. м. ударили Турки на Італїянців під Дерною, але їх відперто зі стратами.

Новинки.

Львів, 16 падолиста 1911.

— **Стан здоровля Є. В. Цїсаря** єсть — як доносять з Відня — знаменитий. Катар і кашель щезли зовсім. Вчера яко в день патрона Долїшної Австриї сьв. Леопольда вислухав Цїсар в каплиці Служби Божої, а опісля, як звичайно, забрав ся до праці.

— **Іменованя.** Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала офіцияліїв рахункових: Йос. Лисогурского, Макс. Лявтербаха, Ів. Сїнкевича і Стан. Мусялу ревідентами рахунковами в IX кл. ранґи; асист. рахунк. Ст. Ґалянта, Ант. Мащака, Сев. Кремера, Март. Педїльского і Фр. Сгроньского офіцялами рахунковими в X кл. ранґи, а практикантів рах. Стеф. Буксу, Варт. Маркова і Стан. Гартмана асистентами рахунк. в XI кл. ранґи в галицких властях скарбових.

Президия гал. кр. Дирекциї скарбу іменувала офіциялів канцеляр.: Генр. Ґрубера, Теод. Волошина і Кар. Пфайля ад'юнктами канцеляр. в IX кл. ранґи, а канцелистів: Ів. Поплавского, Карла Говіцкого Каз. Пенїньского і Ст. Обошиньского офіциялами канц. в X кл. ранґи для галицких властий скарбових.

— **З Копичинець** доносять: В понедїлок дня 20 падолиста с. р. відбудуть ся о год. 2 з полудня в салї „Народного Дому“ в Копичинцях звичайні загальні збори Руск. Тов — а педаґоґічного в Копичинцях. Дневний порядок поданий в запрошенях. Важні справи. За філїю Руск. Тов. педаґоґічного в Копичинцях: М. Петрицкий, А. Сененький.

— **Обікража церкви.** В Демянові рогатиньского повіта вломили ся невислїджені доси злодії до церкви і виваживши входові двері порозбивали скарбонки а підручну велізну касу з всею готівкою в сумі 50 К забрали з собою. Дрібними грішми взяли також 50 К. Загальна шкода якої наробили виносить 120 К. Єсть то вже третя з ряду в сїм селї крадїж з вломом. Вісїм недїль тому назад обрабовано в вочи коршму, тиждень тому назад підкладано під коршму два рази огонь а перед кількома днями зрабовано із шпихліра місцевого торговельника збіжем 5 кірців фасолї і два кірцї пшениці.

— **Видїл філїї Просьвіти** в Рогатинї скликує на день 20 падолиста 1911 р. о год. 1 в полудне звичайні загальні збори, на котрі кожда читальня, що лежить в окрузї філїї в Рогатинї має вислати своїх відпоручників. Кождий знова що є членом тов. „Просьвіта“ у Львові має право і обовязок прибути на збори у власнім імени. — За Видїл філїї „Просьвіти“ в Рогатинї: о. Стефан Городецкий, голова; Гриць Олїйник, секретар.

— **В справі голосного обманьства** доконаного минулого року у Львові на шкоду філїї кредитового Заведеня на 65.000 К, арештованим, як здає ся, недавно тому в Бернї на Мораві Корнфельдом, роздобула поліция переписку, яку він незнакомий доси панок з якимсь ритівником в Дрезднї в справі печатки для філїї кредитового Заведеня в Бернї. Корнфельд має бути сими днями привезений до Львова, де відбуде ся єго конфронтация з всїма тими, котрі критичного дня стикали ся з тим мантїєм. Проби будуть о стільно цїкаві, що Корнфельда ухарактеризують і уберуть так, як представляє ся той якийсь Леопольд Зінґер, котрий допустив ся того обманьства; отже єму насадять на око чорну опаску, приправлять чорні набороди і вусї і так перебраного посадять в тій самій готелевій комнатї, в котрій виплачено єму 65.000 К. Все буде тепер зависїти від касиера і возьного пошкодованого банку, котрі мають оречи чи Корнфельд єсть той сам, що той Зінґер, котрий під сим іменем допустив ся обманьства.

— **Маркіянові сьвята.** В недїлю дня 19-го с. м. обходять самбірскі Русини сьвято в честь Маркіяна Шашкевича. О год. 11 і пів відправить ся поминальне Богослуженє і панахида за бл. п. Маркіяна. Відтак слїдує похід головними улицями довкола міста і завернє знов під церков — де відбуде ся вмурованє памяткової таблиці. Вечером того самого дня о год. 7 і пів відбуде ся концерт в сали „Народового Готелю“ (коло церкви). По концерті комерс в комнатах „Бесїди“. Білети на концерт, почавши від четверга, продає „Народна Торговля“ і Торговля Н. Лукасевича — в сам день концерту від год. 5 і пів при касї.

Заходом Філїї Руского Товариства педаґоґічного в Копичинцях відбудуть ся в недїлю дня 19. падолиста 1911 р. о 6 год. вечером в сали „Народного Дому“ торжественні вечерницї в память столїтних роковин уродин Маркіяна Шашкевича. По вечерницях відбуде ся комерс. Чистий доход на „Рідну Школу“. Програма подана афішами доволї богата. Прибувайте!

Уряд парохіяльний руско-католицкого

ною ходою і вже в четвер мусїв Кітредж перебути пробу, яка була о много гірша, як убиваюча духа самітна келїя. Єго повезено вязничним возом насамперед на місце убийства, а відтак до трупарнї, як то у Франциї все робить ся з людьми, котрих обжалованоють о убийство.

В готели „Анзонія“ був Кітредж зовсїм спокійний і впевнював, що нїчого не знає о злочинї, що він не вертїв дїр в стїнї до сепаратки ч. 7, нїколи не бачив тайних сходів і є зовсїм невинний. Але в трупарни був очевидячки зворушений, коли єго уведено до комнати, де убитий зовсїм одїтий, з закрашеним лицем і вставленим скляним оком замість вистріленого сидів на кріслї. То є театральна штучка повітного поступованя карного, на що Американець не був приготовлений.

— Боже! — воркнув — Як живий!

Але й тут переслухане не довело до нїякого висліду: Кітредж заявив, що він знав Мартінеца і не богато що собі з него робив, однако нїчого злого не бажав єму, а вже зовсїм о тім не думав, аби єго убивати. Єго оборонець, пан Плєндо, лисий, гладко оголений чоловік з твердим сталевим голосом і фальшивими зубами, що в часї говореня легко брязчали, кивав вдоволено головою.

Відтак приведено єго перед слїдчого судию Готвіля і тут по всїляких вічливих і лагідних питанях почув перший раз твердий зелїзний голос справедливости. Єму поставлено крісло побіч єго адвоката, при столї сидїв терпеливий писар, а коло дверий стояв вартовий з витягненою шаблею.

— Кітредж — почав судия — ви казали, що нїчого не знаєте о злочинї. Придивіть ся тому пістолетови і скажіть менї, чи ви єго коли бачили?

Він хотїв покласти оружиє в заковані руки Льойда, але пан Плєндо взяв єго від него зморщивши чоло.

— Даруйте — вмішав ся — я хотїв би поговорити з моїм клїєнтом, заки він на то питаниє відповість.

Але Кітредж похитав головою.

— Що то поможе? — сказав. — То мій пістолет, знаю єго і о сумнїві не може бути бесїди.

— Ах! — скрикнув Готвіль. — А тим пістолетом застрілено Мартінеца. Єго викинено крізь вікно сепаратки ч. 7. в готели „Анзонія“. Бачила то одна женщина і оружиє найдено на сусїднїм подвіри. Одної кулї не доставало і ту кулю найдено при секциї в мозку убитого.

— Тут мусить бути якась похибка — замітив Плєндо рішучо і кинув на Кітреджа погляд повний докору.

— Ви кажете дальше — говорив судия — що ви не йшли сходами і ґанком з сепаратки ч. 7. попри окружаючий готель мур. Погляньте на ті чоботи. Пізнаєте їх?

Кітредж оглянув їх добре і відповів щиро:

— Менї здаєть ся, що то мої чоботи.

— Чи в вечер злочину в „Анзонії“ мали ви ті чоботи на ногах?

— Менї здаєть ся, що так.

— Напевно не знаєте?

— Не зовсїм певно, бо я маю три рівні пари. Уживаю все трех пар, бо так довше держать ся.

— Ви не перебирали чобіт, вийшовши з готелю?

— Нї.

— Кітредж — говорив судия строгим голосом дальше — чоловік, що застрілив Мартінеца, утїк проходом поза мур і полишив слїди на мягкій земли. Ми зробили з них ґіпсові відливи. Ось они; наші знатоки оглядали їх і ствердили, що під кождим взглядом годять ся з підошвами тих чобіт. Що ви на те скажете?

— Льойд слухав з великою увагою.

— Не розумію, як то можливе.

— Ви все перечите, що не йшли з готелю тайними сходами?

— Зовсїм рішучо.

— Переходжу до другої точки — почав Готвіль, проходжуючись скоро по комнатї. — Кажете, що ви нїколи не посперечали ся з Мартінецом.

Лице Льойда насупило ся; він кинув питаючий погляд на свого оборонця, котрий енерґічно кивнув головою.

— Чи то правда? — спитав судия.

— Но — так.

— Ви не грозили нїколи Мартінецови? Надумайте ся.

— Нї.

Готвіль приступив до свого стола, отворив теку, вийняв з неї якийсь папір і держав єго Льойдови перед очима.

— Пізнаєте той почерк?

— То — то моє письмо — воркнув Кітредж і єго відвага почала малїти. Звідки прийшов судия до того листу? Чи він мав і инші?

— Пригадуєте собі той лист? Знаєте, що ви писали в нїм про Мартінеца?

— Так.

— Отже таки ви посперечали ся і грозили єму!

— Раджу мому клїєнтови не відповідати на то питанє — перебив оборонець і Кітредж замовк.

(Дальше буде).

обряду в Тисьменици подає до відомости: За спасенє душі просьвітителя, великодушного оборонця і пробудителя нашого галицко-руского народа бл. п. сьвященика Маркіяна Шашкевича, вельми заслуженого для Церкви і Вітчини, апостольского мужа і ревного душпастиря, відправить ся торжественна Служба Божа з парастасом дня 20. падолиста с. р. в понеділок в матричній церкві сьв. О. Николая в Тисьменици. Початок Служби Божої точно о 10 годині.

Дуже гарно — як то показує ся із дописи в „Русланї“ відбуло ся Маркіянове сьвято в Ясеневі пільнім, Городеньского повіта. Дня 5 с. м. прикрашено синьо-жовтими прапорами церкву, приходство, школу, доми Читальнї парохіяльної, „Єдности“ і церковної торговлї міш. товарів. По вечірни того дня двигнув ся з церкви о $3^1/_2$ год. величезний похід Русинів обох обрядів при звуках дзвонів до височезної могили серед села на толоці. На могилї вкопано ще в суботу дуб і украшено єго вінками і хоругвоцями. По посьвяченю сего живого хреста, сьвященик виголосив відповідну промову і передав дуба опіці громади.

Серед невмовкаючих звуків дзвонів похід вернув із тисячною товпою до церкви при співі „О Маріє Мати Божа, Благослови всїм Ісуси Милий і Сьвятий Боже Всемогучий“. В церкві відбулась суплікация і закінчено торжество піснею „Під Твою милість“.

По походї уладжено під вечір ілюмінацию картками із портретом Шашкевича і осьвічено по цїлім селї в той час вікна сьвічками. Селяни радо і вдатно се урядили.

Дня 6 падолиста о год. 8-ій відбула ся Служба Божа співана за упокій Маркіяна, і всїх християн борців, просьвітителїв і провідників та опікунїв укр.-руск. сільского народу а опісля парастас. На богослуженю були всї дїти сільскі, шкільні і парохіяни та цїлий збір учительский.

Вечером уладжено концерт заходом місцевих христ. кат. товариств і селяньскої орґанїзациї в сали Читальнї. По вступній бесїдї пішли співи хору і деклямациї та гра селяньскої музики і гра на фісгармонії. На закінченє хор мужеский і дівочий відспівав „О Маріє Мати Божа зглянь ся ти над нами“.

Маркіянове сьвято — сказано при кінци згаданої дописи — вийшло у нас одним словом величаво і причинило ся вельми до осьвідомленя народного ясенівских селян. В кождім селї дасть ся уладити такий обхід, а духовеньство в першій мірі до сего обовязане. Не нарікати нам на радикалізм, але працювати реально, то радикальна струя сама висхне від промінів науки Христової.

— **Дрібні вісти.** В станиславівскім суді карнім веде ся під проводом судиї слідчого Ояка карна розправа против о. Каміньского за напад на Преосьв. еп. Хомишина. О. Каміньского не можна було доси відшукати і тому розписано за ним стежні листи. — Деякі ґазети доносять, що викрито вже слїди втечі Січиньского. Мав він приїхати самоїздом з якимись двома панами до Черновець, а звідси поїхав зелїзницею до российскої границї, бо самоїзд тут зіпсув ся. — Маркус Кац вимантивши від купця Посамента всїляких товарів на 1500 корон і забравши своїй жінцї 5000 корон втік зі Львова мабуть до Америки. — На львівскім головнім двірци арештувала полїция 21-лїтну Покотилївну, котра представляючи, що їй належить ся спадщина в сумі 10.000 кор., вимантивала від ріжних осіб всїлякі суми.

— **Труп без голови.** В селї Мочари коло Устрик, лїского повіта, знайдено дня 11 с. м. тїло около 25-лїтної незнаної дівчини в станї розкладу без ніяких дальших на тїлї покалїчень, але зате без голови, котру відрізано якимсь острим знарядом, найімовірнїйше ножем. Голови нїгде не знайдено. Позаяк секция виказала, що убита не мало підкладу еротичного а одїнє убитої було американьского походженя, то можна припускати, що убийства доконано в цїли рабунку.

— **Масове затроєнє студенцем.** Передтамтої ночи занедужало у Львові кілька осіб попоївши на вечер студенцю. Лїкар поготівля ратункової, котрий занедужавшим подав першої помочи, віддав справу міскому фізикатови, бо єсть підозріне, що настало затроєнє студенцем. Тепер веде ся слїдство в сїй справі.

— **З судової салї.** В тутешнім краєвім суді карнім відбула ся вчера перед трибуналом орікаючим під проводом радника Пискозуба, карна розправа против Андрея Коса, адвоката в Калуши, обжалованого о то, що в часї розправи против 101 участників кровавих подїй на львівскім університетї з дня 1 падолиста 1910, похвалював публично злочинні вчинки доконані тимиж обжалованими, чим допустив ся провини з §. 305 зак. кар.

Др. Кос виголошуючи іменно дня 17 червня яко оборонець обжалованих свою промову закінчив єї після записок протоколу розправи, висказаною в торжественнім тонї в присутности численних слухачів апострофою: „Честь вам молодїжи українська, що в тій справі поступили-сте так, як поступили“.

Позаяк др. Кос не прибув на ту розправу, ухвалено на внесенє прокуратора державного заочність розправи. По відчитаню протоколу розправ в справі подій на університетї з артикулів „Дїла“ замкнено поступованє доказове.

По полудни видав Трибунал вирок, засуджуючий дра Андрія Коса на кару одномісячної вязницї з заміною на грошеву кару в сумі 450 корон.

Телеґрами.

Відень 16 падолиста. Рада державна. Пос. Бянкінї полемізував з президентом міністрів ґр. Штірґкгом і висказав своє сожалїнє, що правительство в хвили такої дороженечі предкладає нові проекти податкові. Бесїдник поставив резолюцию в справі довозу мяса і худоби з Чорногори до Дальматиї, де настав найбільший брак мяса.

Відень 16 падолиста. Президент палати послів подав до відомости, що посол Ебенгох зложив мандат.

Берлин 16 падолиста. З Петербурга доносять, що правительство росийске поставило Персиї реченець 48 годин до сповненя предложених жадань, в противнім случаю грозить висланем войска до Каслїна.

Вашінґтон 16 падолиста. Департамент державний ухвалив вислати один полк з Манїлї до Цінвантао зі згляду на межинародні зобовязаня, приняті Хіною підчас повстаня боксерів що до удержаня отвертого получення межи Пекіном а морем. Урядово завіряють, що то зарядженє не має полїтичного значіня.

Бушір 16 падолиста. Дві перші шкадрони індийскої кавалєриї, котрі 1 падолиста звідси вимашерували, прибули дня 13 с. м. до Шірас в Персиї.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Курс львівский.

Дня 15-го падолиста 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	690·—	700·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	440·—	446·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	500·—	512·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	98·90	99·60
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	92·10	92·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·10	91·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·70	91·40
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К	93·70	94·40
„ м. Львова 4% по 200 К	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	75·—	80·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	43·25	54·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	78·—	84·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	38·—	42·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·50
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·70	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 537).